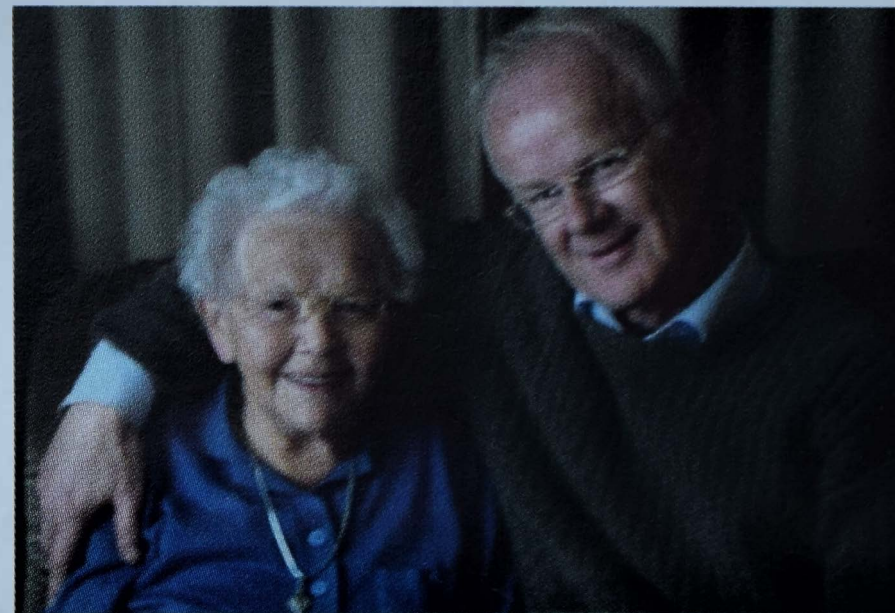

Psycholoog Huub Buijssen (58) over zijn persoonlijke ervaringen met z'n demente ouders (2011)

Buijssen heeft meer dan de helft van zijn leven te maken gehad met dementie. Hij vertelt: 'Ik was een puber toen mijn opa dement werd. Mijn inmiddels overleden vader had dementie. Bij mijn moeder vertoonden zich zeven jaar geleden de eerste symptomen. Zij heeft veel aanloop en gaat drie keer per week naar de dagopvang. Toch klaagt ze dat ze altijd alleen is: "Soms wou ik dat Onze Lieve Heer me maar kwam halen. Ik zie nu toch bijna niemand meer." Ik probeerde erachter te komen waar haar klachtv andaan kwam. Eenzaamheid, gemis of verlangen denk ik. Maar inhoudelijk reageren met "Wat je zegt klopt niet" heeft geen zin, want een dementerende heeft een heel ander tijdsbesef. Je kan beter reageren met "U voelt zich alleen" of "U mist uw kinderen".

Huub Buijssen met zijn demente moeder

'Zet een dementerende aan het werk'

Buijssen neemt iedere zaterdagavond die hij bij zijn demente moeder doorbrengt een paar tassen groente mee. Zodra ze de groente ziet, pakt ze haar schilmesje en groentebak en begint ongevraagd de groente schoon te maken. Ze beleeft er duidelijk plezier aan. Buijssen: 'Probeer erachter te komen wat de dementerende nog kan en wil. Je zult er versted van staan tot hoeveel iemand nog in staat is. En elke beweging, al is het voedsel kauwen, is goed voor een dementerende'.

Zijn nieuwste boek *De magische wereld van Alzheimer* staat vol praktische tips voor naasten en kinderen van dementerenden. Buijssen: 'Probeer zoveel mogelijk over dementie aan de weet te komen. Kennis van de ziekte kan je draagkracht fors vergroten. Het kan ervoor zorgen dat je je minder snel persoonlijk aangevallen voelt. Hoe rustiger en kalmer je blijft, des te soepeler het contact met de dementerende verloopt.